

רע"פ 7600/14 - הדר לב נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 7600/14

לפני: כבוד השופט א' שהם

המבקש: הדר לב

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו, מיום 29.10.2014, בעפ"ג 24050-09-14, שניתן על-ידי כב' השופטים ד' ברלינר - נשיאה; ג' קרא - סג"נ; ו-מ' סוקולוב

בשם המבקש: עו"ד צחי רז

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (כב' השופטים ד' ברלינר - נשיאה; ג' קרא - סג"נ; ו-מ' סוקולוב), בעפ"ג 24050-09-14, מיום 29.10.2014, בגדרו נדחה ערעורו של המבקש על גזר דינו של בית משפט השלום בתל אביב-יפו (כב' השופט ע' דרויאן), בת"פ 33694-04-13, מיום 30.7.2014.

2. נגד המבקש הוגשו שני כתבי אישום אשר צורפו יחדיו, בהתאם לבקשתו. בכתב האישום המתוקן בת"פ 33694-04-13 (להלן: התיק העיקרי), יוחסה למבקש עבירה של תקיפה וחבלה ממשית על-ידי שניים או יותר, לפי

סעיף 382(א) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: חוק העונשין).

3. מעובדות כתב האישום המתוקן בתיק העיקרי עולה, כי בתאריך 13.4.2013, סמוך לשעה 01:35, הזמינו המבקש, נאשם נוסף, וקטין (להלן: הנוסעים), את נהג המונית עבד ראמי אבו רעאד (להלן: המתלונן), על מנת שיסיע אותם מרחוב ראול ולנברג, ברמת החייל, לרחוב הארבעה, בתל אביב. משהגיע המתלונן למקום האיסוף, עלו הנוסעים על המונית, כשהם אוחזים בידם כוסות המכילות משקה וודקה. עוד נטען, כי במהלך הנסיעה נתגלע ויכוח בין הנוסעים, "הקשור לתעריף הנסיעה ולוודקה", דבר אשר הוביל לעצירת המונית על-ידי המתלונן בצומת הרחובות ראול ולנברג פינת הארד. משעצר המתלונן את המונית, ירדו הנאשם הנוסף והקטין, בעוד שהמבקש נשאר לשבת במונית. לאחר זאת, תקף המבקש את המתלונן, בכך שהכה בו במכת אגרוף בכתפו. כמו כן נטען, כי הנאשם הנוסף משך את המתלונן למרכז הכביש, וקרא למבקש ולקטין לבעוט בראשו של המתלונן. בהמשך, תקפו הנוסעים את המתלונן, בכך שבעטו בו בכל חלקי גופו, וגרמו לו חבלות של ממש, ובכלל זאת: חבלה במרפק; חבלה באוזן ימין; כאבים בצד ימין של הראש והצוואר; ופצע ברגל ימין. המתלונן הובהל לבית החולים, ולאחר בדיקות וסקירת CT, שוחרר לארבעה ימי מנוחה.

4. בכתב האישום בת"פ 6611-08-13, אשר צורף לתיק העיקרי, יוחסו למבקש העבירות הבאות: הפרת הוראה חוקית, לפי סעיף 287(א) לחוק העונשין; התחזות כאדם אחר במטרה להונות, לפי סעיף 441 רישא לחוק העונשין; והפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו, לפי סעיף 275 לחוק העונשין. נטען, כי בעקבות כתב האישום מושא התיק העיקרי, נעצר המבקש, וביום 12.5.2013, שוחרר למעצר בית בפיקוח הוריו. עוד נטען, כי ביום 3.8.2013, בשעה 15:30, הפר המבקש את הוראת בית המשפט, ויצא מביתו עם אחר, לנסיעה על אופנוע. משחצה האחר צומת ברמזור אדום, עוכבו השניים על-ידי שוטר, אשר ביקש לברר את זהותם. המבקש טען שאין בידי תעודה מזהה, והתחזה בכזב בפני השוטר, תוך שהוא נותן שם ומספר תעודת זהות של אדם אחר. עת פנה השוטר לבדוק את פרטיו המזהים של המבקש בניידת המשטרה, נמלט המבקש מהמקום, ואולם, הוא נעצר בביתו כשעה לאחר מכן.

5. ביום 14.10.2013 הרשיע בית משפט השלום את המבקש במיוחס לו, בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בתיק העיקרי ובתיק הנוסף שביקש לצרפו, וזאת במסגרת הסדר טיעון.

6. בית משפט השלום גזר את דינו של המבקש, ביום 30.7.2014, והשית על המבקש את העונשים הבאים: 9 חודשי מאסר לריצוי בפועל, בניכוי ימי המעצר בהם שהה המבקש; 6 חודשי מאסר על תנאי, למשך שלוש שנים, לבל יעבור המבקש עבירת אלימות נגד הגוף, הגורמת חבלה, או המבוצעת בצוותא; 3 חודשי מאסר על תנאי, למשך שלוש שנים, לבל יעבור המבקש כל עבירת אלימות אחרת, או אחת מהעבירות בהן הורשע במסגרת ת"פ 6611-08-13; הפעלת התחייבות עצמאית, שהוטלה על המבקש בת"פ 36608-10-11, בבית המשפט לנוער בתל אביב-יפו, ביום 2.1.2013, בסך של 3,000 ₪; כמו כן, חויב המבקש בפיצוי למתלונן בסך של 5,000 ₪.

7. המבקש ערער לבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו, על גזר דינו של בית משפט השלום. בערעורו טען המבקש, כי שגה בית משפט השלום משלא הסתפק בהטלת עונש מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות. עוד נטען, כי שגה בית משפט השלום משגזר על המבקש עונש חמור יותר, ביחס לעונשים שהושתו על הנאשם הנוסף ועל הקטין.

8. ביום 29.10.2014, דחה בית המשפט המחוזי את ערעורו של המבקש על גזר הדין, בצינו כי: "חסד נעשה עמו [עם המבקש] בכך שבית משפט קמא הסתפק בענישה שהוטלה עליו [...] המערער [המבקש] למעשה ירה את

יריית הפתיחה באירוע מכוער ואלים זה, שהרי הוא זה שתקף בראשונה את נהג המונית כפי שצוין".

9. המבקש הגיש בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי. בבקשת רשות הערעור שהגיש המבקש, הוא חזר על אותן טענות, אשר הועלו על-ידו בערעור לבית המשפט המחוזי. לטענת המבקש, יש לבטל את עונש המאסר "מאחורי סורג ובריח" שהוטל עליו, ולהשית במקומו עונש מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות.

10. הבקשה שלפניי איננה עומדת בקריטריונים שנקבעו לרשות ערעור "בגלגול שלישי", כפי שאלה חזרו ונשנו בפסיקותיו של בית משפט זה. הבקשה איננה מעוררת כל שאלה משפטית החורגת מעניינו הפרטי של המבקש, ואף לא מתעורר חשש כי נגרם למבקש עיוות דין כלשהו, או כי נגרם אי צדק כלפי המבקש. לפיכך, דין הבקשה להידחות (רע"פ 7290/14 בוחניק נ' מדינת ישראל (16.11.2014); רע"פ 7224/14 פרנסקי נ' מדינת ישראל (10.11.2014); רע"פ 6692/14 כראדי נ' מדינת ישראל (5.11.2014)). בנוסף, בקשת רשות הערעור שלפניי מהווה העתק מדויק של הודעת הערעור, אשר הוגשה לבית המשפט המחוזי, וכפי שציינתי ברע"פ 6615/13 שווקי נ' מדינת ישראל (29.10.2013):

"הגשת בקשה לרשות ערעור, המהווה העתק מדויק של הודעת הערעור אשר הוגשה לבית המשפט המחוזי, מחטיאה את מטרתו של הליך זה ואת התפיסה העומדת

מאחוריו. בית משפט זה הדגיש בהזדמנויות רבות, כי הליך רשות הערעור לא נועד לשמש כ-'מקצה שיפורים' לפסיקותיהן של הערכאה הדיונית וערכאת הערעור [...] תכליתו של הליך רשות הערעור היא לפתוח את שערי בית משפט זה באותם מקרים מיוחדים וחריגים, שבהם קיימת הצדקה לכך, בשל חשיבותו הציבורית של הנושא והשלכותיו המשפטיות על מקרים רבים אחרים, למרות שהעניין נדון בשתי ערכאות קודמות. לפיכך, בקשת רשות ערעור אשר מעלה, באופן גורף, טענות שנבחנו ונדחו על-ידי הערכאות הקודמות, אינה מתיישבת, ככלל, עם תכליתו של הליך רשות הערעור, ואינה עומדת בתנאי הסף הדרושים לשם קבלת רשות לערער".

מנימוקים אלו בלבד, דינה של בקשת רשות הערעור להידחות.

11. לגופו של עניין, אציין כי לחובתו של המבקש עמדה הרשעה קודמת, בגינה הוא ריצה עונש מאסר בפועל, דבר אשר לא הרתיעו מלשוב לסורו ולבצע עבירות חמורות נוספות, הן בתיק העיקרי, והן בתיק המצורף. לפיכך, הייתה הצדקה מלאה לגזור עליו עונש מאסר לריצוי בפועל, אשר אין בו, בנסיבות העניין, משום מיצוי הדין עמו.

12. משלא מצאתי מקום לדון בעניינו של המבקש ב"גלגול שלישי", דין בקשת רשות הערעור להידחות.

13. היום התקבלה בקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר שהושת על המבקש. בהתאם להחלטת בית המשפט המחוזי, על המבקש להתייבב לריצוי עונשו ביום 1.12.2014. לפני משורת הדין, החלטתי לעכב את ביצוע עונש המאסר לתקופה קצרה נוספת. המבקש יתייבב לריצוי עונשו ביום 14.12.2014, עד לשעה 10:00, בימ"ר ניצן, או על פי החלטת שירות בתי הסוהר, כשברשותו תעודת זהות או דרכון, ועותק מהחלטה זו. על המבקש לתאם את הכניסה למאסר עם ענף אבחון ומיון של שירות בתי הסוהר, בטלפונים 08-9787377 או 08-9787336.

ניתנה היום, א' בכסלו התשע"ה (23.11.2014).

שׁוֹפֵט
